

Cartes

Olot no pot anar bé
paquita marcé. olot.

El canvi que promocionaven a les eleccions hi va ser, ara fa poc que hi són i s'ha de veure el que donen de si, que compleixin amb la seva feina.

Prometre és més llarg que una veta que al final es peta i aquesta està a punt de petar! Hi ha un regidor que sembla que té ganes d'arreglar-ho.

Com sempre, l'actuació de la Policia, que fa temps que dura a l'avinguda de Gaudí, és incorrecta. Hi ha una empresa que fa el que vol amb els camions perquè li permeten. El que sí que és veritat és que l'empresari va dir que tot té un preu, i continua el preu.

Ara agafeu-vos bé!

La Policia em va parar, em posa la multa pel cinturó de seguretat (que portava posat) i una altra per la ITV que feia un dia que ja l'havia passat. Vaig anar a trobar el senyor López, cap de la Policia, li vaig portar tots els papers i al cap de molt de temps em va dir que no hi havia pogut fer res, i jo no vaig poder fer cap reclamació. I et diuen que és la teva paraula contra la de la Policia.

No pugen mai a treure els camions, aquí, a l'avinguda de Gaudí, dilluns dia 12 vénen dos agents, el número 474, a més de faltat-me al respecte, no va treure el camió, que era davant de casa meva, amb 3 guals que hi tinc.

Aquest agent feia ús de poder pel simple fet de portar aquell uniforme. S'havia tret el número de la solapa perquè no el veiés, a més, no me'l va voler donar. Vaig anar a la Comissaria i no em va voler atendre ni va sortir, i el seu cap, el senyor López, tampoc. Això és el que tenim per seguretat ciutadana, si el senyor López no canvia el xip: agents així han de ser expulsats del cos de Policia. El Policia de barri, agent 465, fa el mateix! Com voleu anar així! Una vegada que els vaig telefonar, que els necessitava, van tardar 1 hora a pujar, ja podia ser morta!

Desafiant la crisi

rogeli vancells molinas. sant feliu de guíxols.

És amb la crisi que neix la inventiva, els descobriments i les grans estratègies, però l'inconvenient de les persones i dels governs és la por de no trobar sortides i solucions. Amb la crisi, la vida té més desafiaments i deixa de ser una rutina i una lenta agonia.

Acabem d'una vegada amb l'única crisi amenaçadora, que és la tragèdia de no voler lluitar per superar-la. Ens urgeix trobar la manera de combatre la crisi, que és gai?rebé imparable. Pensem massa en coses que no tornaran, perquè és impossible que tornin. Cal fer coses noves, processos nous i, per què no, lleis noves. També fa falta saviesa per sortir del forat i seguir lluitant pel futur. La nostàlgia pot ser una trampa que eviti tirar endavant, com un fre a saber buscar nous futurs. Sempre ha estat difícil adaptar-nos als canvis de vida, però sempre és millor in?tentar-ho de nou.

Els abusos en el benestar ens han portat a una crisi tan ben construïda engany que és gairebé invencible si no es solucionen els errors comesos en els darrers anys.

L'espectacle del
Canòdrom

jordi pausas. parís.

L'Administració -sigui quina sigui- mai acaba de jugar net amb la Cultura. El dirigisme cultural -sigui a l'extinta Unió Soviètica, sigui a l'Occident Lliure- no pot estar-se de manipular els artistes. Difícilment el Museu d'Art Contemporani (MACBA); el Santa Mònica o el projectat Canòdrom -amb un "director" que cobra 65.000 euros anuals des de finals del 2009- poden oferir alguna cosa digna de ser vista i apreciada com cal per la ciutadania. És per això que -donada la precarietat econòmica del present- tots els centres esmentats haurien de deixar

d'existir. Possiblement els ciutadans -que finalment són els que en paguen les despeses- ho agrairien...

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2012/01/23/cartes/543308.html?utm_source=rss